

Montilla, a la meitat del seu mandat

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 23.11.08

El Govern de José Montilla creua l'equador del seu mandat i ha arribat el moment de fer un primer balanç d'aquesta segona experiència de Govern tripartit d'esquerres. Al fer-lo, hem de ser conscients que no es pot prendre mai la part pel tot. Per exemple, aquesta ha de ser la legislatura del desplegament dels aspectes fonamentals del nou Estatut. Doncs bé, ni els traspassos emblemàtics --Rodalies, aeroports-- ni el nou finançament han aconseguit arribar a un final feliç a aquestes altures de la legislatura, a causa, en bona part, de l'actitud restrictiva del Govern central, i sense que es pugui atribuir al fet que el president tingui limitada la seva capacitat de pressió pel fet de pertànyer al mateix partit que governa a Madrid.

Encara és aviat per parlar de fracàs, i potser per això els sondejos, com el que va publicar aquest diari dijous, segueixen reflectint un ampli marge de confiança en el tripartit, encara que pateixi el desgast de qui governa. Una altra cosa seria que la paràlisi es prolongués el 2009: llavors sí que haurien de sonar les alarmes.

Sobre la política catalana penja l'espasa de Dàmocles de la resolució del Constitucional davant els recursos contra l'Estatut. Montilla ja ha obtingut dos èxits en la seva estratègia preventiva: la promesa d'ERC que no es radicalitzarà si la sentència és desfavorable, i la ruptura del front de rebuig de CiU, a l'atraure Unió a posicions realistes i unitàries. Tot i així, una sentència negativa del TC causaria tal desestabilització que marcaria per sempre el mandat del tripartit, i qui sap si afectaria la governabilitat d'Espanya.

Montilla, a diferència del seu antecessor, Pasqual Maragall, ha aconseguit mantenir la cohesió en la coalició de govern. El soroll ha estat molt inferior al de la legislatura anterior, i els incidents, els propis del recorregut. Una altra cosa és que els temes conflictius s'hagin resolt sovint amb el recurs fàcil d'aparcar acords o de fer immenses voltes per prendre decisions inajornables.

El Govern ha superat proves com el fiasco ferroviari o la sequera. Ara ha d'afrontar una crisi econòmica davant la qual disposa de molt pocs instruments, i que amenaça d'arrasar el teixit industrial de Catalunya així com de fer fracassar les polítiques socials que han estat i són la bandera del tripartit. I amb la patata calenta de la resolució de diversos ERO que impliquen milers d'acomiadaments i en els quals es juga la seva credibilitat com a govern i, sobretot, com a govern d'esquerres.